

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B**

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 906/2014 AL COMISIEI

din 11 martie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cheltuielile aferente intervenției publice

(JO L 255, 28.8.2014, p. 1)

rectificat prin:

► **C1** Rectificare, JO L 291, 7.10.2014, p. 19 (906/2014)

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 906/2014 AL COMISIEI**din 11 martie 2014****de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cheltuielile aferente intervenției publice**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 20 alineatele (2) și (3),

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, măsurile de intervenție care reglementează piețele agricole urmează a fi finanțate de Uniune în condițiile stabilite de legislația agricolă sectorială. În ceea ce privește măsurile de intervenție publică, suma finanțării care urmează a fi acordată de Uniune este stabilită în funcție de conturile anuale elaborate de agențiile de plăți.
- (2) Cheltuielile aferente intervenției publice pot varia considerabil. Prin urmare, este necesar să se specifice pentru fiecare categorie de operațiuni care cheltuieli sunt eligibile pentru finanțare din partea Uniunii și, în special, în ce condiții pot fi acoperite cheltuielile respective. În acest scop, ar trebui stabilite condițiile de eligibilitate și metodele de calculare a cheltuielilor eligibile. În plus, ar trebui să se specifice în ce cazuri aceste cheltuieli trebuie înregistrate pe baza elementelor înregistrate efectiv de agențiile de plăți sau pe baza sumelor standard stabilite de către Comisie.
- (3) Pentru a se da statelor membre a căror monedă nu este moneda euro posibilitatea de a-și consolida cheltuielile și costurile în moneda lor națională și în euro în mod armonizat, ar trebui specificate condițiile în care se înregistrează în conturi operațiunile de depozitare publică și cursul de schimb aplicabil.
- (4) Evaluarea operațiunilor de depozitare publică depinde, de asemenea, de tipul operațiunilor și de legislația agricolă sectorială aplicabilă. Prin urmare, ar trebui să se stabilească o normă generală care să prevadă că valoarea achizițiilor și vânzărilor este egală cu suma plăților sau a încasărilor efectuate sau care urmează să fie efectuate pentru operațiunile fizice, precum și normele specifice și cazurile speciale care trebuie luate în considerare.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 549.

▼B

- (5) Măsurile prevăzute de prezentul regulament înlocuiesc dispozițiile relevante prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 884/2006 al Comisiei ⁽¹⁾, care a fost abrogat de Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei ⁽²⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Obiect**

Prezentul regulament stabilește condițiile și normele aplicabile finanțării din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) a cheltuielilor aferente măsurilor de intervenție legate de depozitarea publică.

*Articolul 2***Măsuri de intervenție sub forma depozitării publice**

Măsurile de intervenție sub forma depozitării publice pot include achiziționarea, depozitarea, transportul și transferul stocurilor, precum și vânzarea și alte comercializări ale produselor agricole în condițiile prevăzute de legislația agricolă sectorială aplicabilă și de prezentul regulament.

*Articolul 3***Finanțarea cheltuielilor aferente intervenției, suportate în contextul operațiunilor de depozitare publică**

(1) În contextul operațiunilor de depozitare publică menționate la articolul 2, FEGA finanțează, la rubrica dedicată intervenției, următoarele cheltuieli, cu condiția ca respectivele cheltuieli să nu fi fost fixate în mod diferit de legislația agricolă sectorială aplicabilă:

- (a) cheltuielile financiare aferente fondurilor mobilizate de statele membre pentru achiziționarea de produse, în conformitate cu metodele de calcul stabilite în anexa I;
- (b) cheltuielile cu operațiunile fizice legate de achiziționarea, vânzarea sau alte forme de transfer de produse (intrarea, depozitarea și scoaterea produselor din depozitare publică) menționate în anexa II, pe baza sumelor standard uniforme pentru Uniune, calculate în conformitate cu metodele stabilite în anexa III;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 884/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului privind finanțarea din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) a măsurilor de intervenție sub forma depozitării publice și contabilizarea operațiunilor de depozitare publică de către agențiile plătitoare ale statelor membre (JO L 171, 23.6.2006, p. 35).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro (a se vedea pagina 18 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

- (c) cheltuielile cu operațiunile fizice care nu sunt în mod necesar legate de achiziționarea, vânzarea sau alte forme de transfer de produse, pe baza sumelor standard sau non-standard, în conformitate cu prevederile stabilite de Comisie în cadrul legislației agricole sectoriale privind produsele în cauză și în anexa IV;
- (d) cheltuielile rezultate din transportul pe teritoriul statului membru ori în afara acestuia sau din export, pe baza sumelor standard sau non-standard, de aprobat în conformitate cu procedura menționată la articolul 229 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
- (e) deprecierea produselor depozitate, în conformitate cu metodele de calcul stabilite în anexa V;
- (f) diferențele (câștiguri și pierderi) dintre valoarea contabilă și prețul de comercializare a produselor sau diferențele ce rezultă din alți factori.

(2) În cazul statelor membre a căror monedă nu este moneda euro, fără a se aduce atingere normelor și faptelor generatoare specifice prevăzute în anexele la prezentul regulament sau în legislația agricolă, cheltuielile menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) din prezentul articol care sunt calculate pe baza sumelor stabilite în euro și cheltuielile efectuate sau veniturile realizate în moneda națională în temeiul prezentului regulament sunt convertite, după caz, în moneda națională sau în euro pe baza ultimului curs de schimb stabilit de Banca Centrală Europeană înaintea anului fiscal în cursul căruia sunt înregistrate operațiunile în conturile agenției de plăți.

În sensul prezentului regulament, an fiscal înseamnă perioada menționată la articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014.

Articolul 4

Evaluarea operațiunilor de depozitare publică

(1) Valoarea achizițiilor și vânzărilor este egală cu suma plăților sau a încasărilor efectuate sau care urmează să fie efectuate pentru operațiunile fizice, cu excepția cazului dispozițiilor speciale menționate de prezentul articol și sub rezerva dispozițiilor din:

- (a) anexa VI, pentru cantitățile lipsă;
- (b) anexa VII, pentru produse deteriorate sau distruse;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

▼B

(c) anexa VIII, pentru produsele intrate în stoc a căror recepție a fost refuzată.

(2) Stabilirea valorii achizițiilor se face pentru cantitățile de produse care intră în stoc, pe baza prețului de intervenție publică și ținând cont de creșteri, prime, reduceri, procentaje și coeficienți care se aplică prețului de intervenție publică la momentul achiziționării, în conformitate cu criteriile stabilite în legislația agricolă sectorială.

Cu toate acestea, în cazurile și situațiile menționate în anexa VI și la punctul 2 literele (a) și (c) din anexa VII, nu se iau în considerare creșterile, primele, reducerile, procentajele și coeficienții.

Valoarea produselor care s-au deteriorat sau au fost distruse, fie din cauza unor dezastre naturale, fie din cauza unei perioade de depozitare prea îndelungate, după cum se menționează la punctul 2 din anexa VII la prezentul regulament, se stabilește printr-un act de punere în aplicare al Comisiei. Actul respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 229 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

(3) Fără a se aduce atingere anexei V, valoarea produselor puse la dispoziție și finanțate în cadrul Fondului de ajutor european pentru cele mai defavorizate persoane este prețul de intervenție publică aplicabil la data de 1 octombrie a fiecărui an. În cazul statelor membre a căror monedă nu este moneda euro, valoarea contabilă a produselor de intervenție se convertește în moneda națională cu ajutorul cursului de schimb aplicabil la data de 1 octombrie a anului respectiv.

În cazul transferului produselor de intervenție dintr-un stat membru în altul, statul membru furnizor contabilizează produsul livrat la valoarea zero, iar statul membru destinat îl înscrie ca încasare în luna expedierii, utilizând prețul calculat în conformitate cu primul paragraf.

(4) Costurile plătite sau percepute cu ocazia achiziționării produsului pentru operațiunile fizice menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (c), în conformitate cu normele Uniunii, sunt contabilizate sub formă de cheltuieli sau venituri legate de costurile tehnice, separat de prețul de achiziție.

(5) În conturile financiare prevăzute la articolul 3 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014, cantitățile aflate în depozitare la sfârșitul anului fiscal și care sunt reportate în anul fiscal următor sunt evaluate la valoarea lor contabilă medie (preț de report), astfel cum a fost stabilită de contul lunar al ultimei luni a anului fiscal.

(6) Cantitățile intrate în depozitare care nu îndeplinesc condițiile pentru depozitare sunt contabilizate ca vânzări la momentul scoaterii din depozitare la prețul la care au fost achiziționate.

Cu toate acestea, dacă la momentul scoaterii efective din depozitare sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea literei (b) din anexa VI, scoaterea mărfii trebuie să facă obiectul unei consultări prealabile a Comisiei.

▼B

(7) Atunci când un cont prezintă un sold pozitiv, acesta va fi dedus din cheltuielile anului fiscal în curs.

(8) În cazul schimbării sumelor standard, a termenului de plată, a ratei dobânzii sau a altor elemente de calcul după prima zi a unei luni, noile elemente se aplică începând cu operațiunile fizice din luna următoare.

Articolul 5

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

ANEXA I

CALCULAREA RATELOR PENTRU RAMBURSAREA CHELTUIELILOR FINANCIARE

[articolul 3 alineatul (1) litera (a)]

I. RATELE DOBÂNZILOR APLICABILE

1. Pentru calcularea cheltuielilor financiare care urmează a fi suportate din FEGA pentru fondurile mobilizate de statul membru în scopul achiziționării de produse de intervenție, Comisia fixează o rată a dobânzii în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, uniformă pentru întreaga Uniune, la începutul fiecărui an fiscal. Această rată uniformă a dobânzii corespunde mediei ratelor Euribor la termen, pe 3 luni și pe 12 luni, înregistrate pe parcursul unei perioade de referință de 6 luni care urmează a fi stabilită de Comisie, cu o ponderare de o treime și, respectiv, de două treimi.
2. Pentru stabilirea ratelor dobânzii aplicabile pentru un anumit an fiscal, statele membre comunică Comisiei, la cererea acesteia, rata medie a dobânzii pe care au plătit-o în mod real pe parcursul perioadei de referință menționate la punctul 1, fără a depăși termenul limită menționat în respectiva cerere. Această notificare se realizează utilizând formularul pus la dispoziția statelor membre de către Comisie.

În absența vreunei comunicări din partea unui stat membru, în forma și până la termenul limită menționate la primul paragraf, rata dobânzii plătite de respectivul stat membru este considerată a fi 0 %.

În cazul în care statul membru declară că nu a suportat niciun cost cu dobânda pentru că nu a avut produse agricole în depozitare publică în perioada de referință, Comisia stabilește rata respectivă pe baza mediei ratelor dobânzilor de referință de pe parcursul perioadei de referință menționate la primul paragraf al prezentului punct, plus un punct procentual. Aceste rate ale dobânzilor de referință sunt:

- (a) în cazul statelor membre a căror monedă este moneda euro, rata dobânzii interbancare oferită la operațiunile în euro pe trei luni (EURIBOR);
- (b) în cazul statelor membre a căror monedă nu este moneda euro, rata dobânzii interbancare oferită la operațiunile pe trei luni aplicabilă în fiecare stat membru (IBOR).

Dacă ratele dobânzii de referință sau ratele Euribor ►**C1** menționate la punctul 1 ◀ nu sunt disponibile toate pentru întreaga perioadă de referință, se folosesc ratele disponibile pentru acea perioadă.

3. Pentru fiecare stat membru în cauză, rata dobânzii determinată pe baza ►**C1** dispozițiilor de la punctul 2 ◀ va fi comparată cu rata uniformă a dobânzii stabilită pe baza ►**C1** dispozițiilor de la punctul 1. ◀ Dobânda aplicabilă fiecărui stat membru este cea mai redusă dintre aceste două rate ale dobânzii.

Ratele dobânzii stabilite pentru fiecare an fiscal în regulamentul de punere în aplicare al Comisiei adoptat pe baza articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 se rotunjesc până la o zecimală.

II. CALCULAREA CHELTUIELILOR FINANCIARE

1. Calcularea cheltuielilor financiare este subdivizată în funcție de perioadele de valabilitate ale ratelor dobânzii fixate de Comisie în concordanță cu partea I.

▼B

2. Cheltuielile financiare menționate la articolul 3 alineatul (1) litera (a) sunt calculate aplicând rata dobânzii corespunzătoare statului membru la valoarea medie per tonă a produsului care face obiectul intervenției și înmulțind apoi produsul astfel obținut cu stocul mediu din anul fiscal respectiv.

Valoarea medie per tonă de produs se calculează prin împărțirea sumei valorilor produselor din stoc în prima zi a anului fiscal și a produselor achiziționate în acel an la suma cantităților de produse din stoc în prima zi a anului fiscal și a cantităților de produse achiziționate pe parcursul anului fiscal.

Stocul mediu pentru anul fiscal se calculează prin împărțirea sumei stocurilor de la începutul fiecărei luni și a stocurilor de la sfârșitul fiecărei luni la un număr egal cu de două ori numărul lunilor din anul fiscal.

3. Dacă se stabilește un coeficient de depreciere pentru un produs în conformitate cu punctul 1 din anexa V, valoarea produselor achiziționate în timpul anului fiscal se calculează prin deducerea din prețul de achiziție a sumei de depreciere care rezultă din aplicarea acestui coeficient.
4. În cazul unor produse pentru care se stabilește o a doua depreciere în conformitate cu anexa V punctul 3 al doilea paragraf, calcularea stocurilor medii se face înaintea datei efective a fiecărei depreciere luate în calcul în scopul obținerii valorii medii.
5. În cazul în care, în reglementările organizărilor comune ale pieței, se prevede că plata produsului achiziționat de o agenție de plăți nu poate fi efectuată decât la cel puțin o lună de la data recepției, stocul mediu calculat este redus cu cantitatea rezultată din următorul calcul:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

unde

Q = cantitățile achiziționate pe parcursul anului fiscal,

N = numărul de luni ale perioadei minime pentru plată.

Pentru acest calcul, termenul de plată va fi considerat perioada minimă indicată în reglementări. O lună este considerată ca fiind compusă din 30 de zile. Orice parte a unei luni care depășește 15 zile este considerată o lună întreagă; orice parte a unei luni egală cu 15 zile sau mai scurtă nu se ia în considerare în scopul acestui calcul.

În cazul în care, după efectuarea reducerii prevăzute la primul paragraf, calcularea stocului mediu la sfârșitul anului fiscal dă un rezultat negativ, cantitatea respectivă se deduce din stocul mediu calculat pentru anul fiscal următor.

III. NORME SPECIALE ÎN RESPONSABILITATEA AGENȚIILOR DE PLĂȚI

1. Dacă, pentru vânzarea produselor de către agențiile de plăți, normele care reglementează organizările comune ale piețelor sau invitațiile de participare la licitație acordă cumpărătorului produselor respective o perioadă de ridicare a produselor după efectuarea plății și dacă această perioadă depășește 30 de zile, cheltuielile financiare calculate în conformitate cu partea II sunt reduse, în conturile agențiilor de plăți, cu suma obținută din următorul calcul:

▼B

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

unde

V = suma plătită de cumpărător,

J = numărul de zile dintre primirea plății și ridicarea produsului, minus 30 de zile,

i = rata dobânzii aplicabile pe parcursul anului fiscal respectiv.

2. În cazul în care, pentru vânzările de produse agricole de către agențiile de plăți pe baza normelor specifice ale Uniunii, termenul real de plată după ridicarea acestor produse depășește 30 de zile, cheltuielile financiare calculate în conformitate cu prevederile de la partea II se majorează în conturile agențiilor de plăți cu suma obținută din aplicarea formulei următoare:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

unde

M = suma care trebuie plătită de cumpărător,

D = numărul zilelor scurse între ridicarea produsului și primirea plății, minus 30 de zile,

i = rata dobânzii aplicabile pe parcursul anului fiscal respectiv.

3. La sfârșitul fiecărui an fiscal, cheltuielile financiare menționate la punctele 1 și 2 sunt contabilizate la respectivul an fiscal agricol pentru numărul de zile care trebuie luate în calcul până la acea dată, iar restul se introduce la următorul an fiscal.

▼B*ANEXA II***Operațiuni fizice acoperite de sumele standard**

[articolul 3 alineatul (1) litera (b)]

Cereale și orez

- I. PRELUAREA ȘI INTRAREA ÎN DEPOZITARE
- (a) Mutarea fizică a cerealelor la sosire din mijlocul de transport la celula de depozitare (siloz sau cameră a depozitului) – primul transfer;
 - (b) cântărire;
 - (c) prelevare de probe/analiză/stabilirea calității.
- II. DEPOZITARE
- (a) Chiria pentru spații la prețul din contract;
 - (b) cheltuieli de asigurare [dacă nu sunt incluse la (a)];
 - (c) costuri aferente combaterii dăunătorilor pentru asigurarea calității inițiale a produsului depozitat [dacă nu sunt incluse la (a)];
 - (d) inventar anual [în cazul în care nu este inclus la (a)];
 - (e) aerisire, dacă este cazul [în cazul în care nu este inclusă la (a)].
- III. SCOATEREA DIN DEPOZITARE
- (a) Cântărirea cerealelor;
 - (b) prelevare de probe/analiză (dacă sunt în sarcina intervenției);
 - (c) scoaterea fizică și încărcarea cerealelor în primul mijloc de transport.

Carne de vită/mânzat

- I. PRELUAREA LIVRĂRII, DEZOSARE ȘI INTRAREA ÎN DEPOZITARE (CARNE DEZOSATĂ)
- (a) Controlul calității cărnii cu os;
 - (b) cântărirea cărnii cu os;
 - (c) manipulare;
 - (d) costul contractual al dezosării, care include:
 - (i) refrigerarea inițială;
 - (ii) transportul de la locul de depozitare de intervenție la locul de tranșare (dacă vânzătorul nu livrează marfa la locul de tranșare);
 - (iii) dezosarea, fasonarea, cântărirea, ambalarea și congelarea rapidă;
 - (iv) depozitarea temporară a bucăților; încărcarea, transportarea și reintroducerea în depozitul frigorific al locului de depozitare de intervenție;
 - (v) costul materialelor utilizate pentru ambalare: pungi din polietilenă, cutii de carton, huse;

▼B

(vi) valoarea oaselor, a bucăților de grăsime și a altor resturi de carne rămase la locul de tranșare (venituri ce trebuie deduse din costuri).

II. DEPOZITARE

- (a) Chiria pentru spații la prețul din contract;
- (b) cheltuieli de asigurare [dacă nu sunt incluse la (a)];
- (c) controlul temperaturii [dacă nu este inclus la (a)];
- (d) inventar anual [în cazul în care nu este inclus la (a)].

III. SCOATEREA DIN DEPOZITARE

- (a) Cântărire;
- (b) controlul calității (dacă este responsabilitatea autorităților de intervenție);
- (c) mutarea cărnii din depozitul frigorific până la rampa de încărcare a depozitului.

Unt

I. PRELUAREA ȘI INTRAREA ÎN DEPOZIT

- (a) Mutarea untului la sosire din mijlocul de transport la celula de depozitare;
- (b) cântărirea și identificarea pachetelor;
- (c) prelevare de probe/controlul calității;
- (d) intrarea în depozitul frigorific și congelarea;
- (e) a doua prelevare de probe/verificare a calității la sfârșitul perioadei de testare.

II. DEPOZITARE

- (a) Chiria pentru spații la prețul din contract;
- (b) cheltuieli de asigurare [dacă nu sunt incluse la (a)];
- (c) controlul temperaturii [dacă nu este inclus la (a)];
- (d) inventar anual [în cazul în care nu este inclus la (a)].

III. SCOATEREA DIN DEPOZITARE

- (a) Cântărirea și identificarea pachetelor;
- (b) mutarea untului din încăperea frigorifică până la cheiul de încărcare al depozitului, dacă mijlocul de transport este un container, sau încărcarea la chei, dacă mijlocul de transport este un camion sau un vagon de cale ferată.

IV. ETICHETARE SAU MARCARE SPECIFICĂ

Dacă etichetarea este obligatorie în conformitate cu dreptul Uniunii în ceea ce privește comercializarea.

Lapte praf degresat

I. PRELUAREA ȘI INTRAREA ÎN DEPOZIT

- (a) Mutarea laptelui praf degresat la sosire din mijlocul de transport la încăperea de depozitare;
- (b) cântărire;
- (c) prelevare de probe/controlul calității;
- (d) controlul marcajului și al ambalajului.

▼B

II. DEPOZITARE

- (a) Chiria pentru spații la prețul din contract;
- (b) cheltuieli de asigurare [dacă nu sunt incluse la (a)];
- (c) controlul temperaturii [dacă nu este inclus la (a)];
- (d) inventar anual [în cazul în care nu este inclus la (a)].

III. SCOATEREA DIN DEPOZITARE

- (a) Cântărire;
- (b) prelevare de probe/inspectarea mărfii (dacă este responsabilitatea autorităților de intervenție);
- (c) mutarea laptelui praf degresat până la cheiul de încărcare al depozitului și încărcarea (exceptând arimarea) în mijlocul de transport, dacă acesta este un camion sau un vagon de cale ferată; mutarea laptelui praf degresat până la cheiul de încărcare al depozitului dacă este vorba de un alt mijloc de transport, de exemplu un container.

IV. ETICHETARE SAU MARCARE SPECIFICĂ

Dacă etichetarea este obligatorie în conformitate cu dreptul Uniunii în ceea ce privește comercializarea.

*ANEXA III***SUME STANDARD PENTRU UNIUNE**

[articolul 3 alineatul (1) litera (b)]

I. SUME STANDARD APLICABILE

1. Sumele standard de aplicat în Uniune se stabilesc, per produs, pe baza celor mai scăzute costuri înregistrate într-o perioadă de referință care începe la data de 1 octombrie a anului *n* și se termină la data de 30 aprilie a anului următor.
2. „Costuri înregistrate” înseamnă costurile aferente operațiunilor fizice menționate în anexa II care au avut loc în perioada de referință, fie pe baza unor facturi individuale pentru aceste operațiuni, fie pe baza unui contract semnat pentru acoperirea lor. În cazul în care, pentru un anumit produs, există un stoc în perioada de referință, dar fără a se fi înregistrat intrări sau ieșiri, se pot folosi, de asemenea, costurile de referință din contractele de depozitare pentru acel produs.

Costurile aferente preluării și intrării în depozitare (I) și cele aferente scoaterii din depozitare (III) se declară per tonă de produs în cauză pentru fiecare acțiune individuală (a, b, c,...), astfel cum sunt definite în anexa II. Costurile aferente depozitării (II) se declară lunar pentru fiecare tonă depozitată pentru fiecare acțiune individuală (a, b, c,...), astfel cum sunt definite în anexa II.

3. Cel târziu la 10 mai, statele membre notifică Comisiei costurile menționate la punctul 2 legate de operațiunile menționate în anexa II, suportate în perioada de referință. Sumele standard menționate la punctul 1 se stabilesc în euro, pe baza mediei ponderate a acestor costuri înregistrate în perioada de referință în cel puțin patru state membre care au cele mai mici costuri pentru o anumită operațiune fizică, dacă acestea reprezintă cel puțin 33 % din media cantităților totale depozitate din produsul în cauză în perioada de referință. În caz contrar, se includ în pondere costurile altor state membre până când se atinge procentajul de 33 % din cantitățile depozitate.
4. Dacă mai puțin de patru state membre pun în depozitare publică un anumit produs, sumele standard pentru produsul respectiv se stabilesc pe baza costurilor înregistrate în statele membre în cauză. Totuși, suma standard finală pentru produsul respectiv nu poate varia cu mai mult de 2 % față de suma stabilită pentru anul precedent.
5. Dacă, în cazul unui produs aflat în depozitare, costul declarat de un stat membru și utilizat în calculul prevăzut la punctele 3 și 4 depășește de mai mult de două ori media aritmetică a costurilor declarate pentru acest calcul de alte state membre, atunci costul respectiv este redus la nivelul mediei aritmetice.
6. Costurile utilizate pentru calculul menționat la punctele 3 și 4 sunt ponderate pe baza cantităților depozitate de statele membre incluse în calcul.
7. Costurile declarate de statele membre a căror monedă nu este moneda euro sunt convertite în euro pe baza cursului mediu de schimb pentru moneda lor pe parcursul perioadei de referință menționate la punctul 1

II. DISPOZIȚII SPECIALE

1. Costul standard al scoaterii din depozitare poate fi majorat cu o sumă care urmează a fi calculată de Comisie în conformitate cu articolul 20 alineatul

▼B

(4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, cu condiția ca statul membru să declare, în ceea ce privește întregul an fiscal în cauză și întregul stoc al produsului în cauză, că nu va aplica limitele de toleranță menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 și că va garanta cantitatea.

Această declarație este adresată Comisiei și trebuie să-i parvină înainte de primirea primei declarații lunare din anul fiscal în cauză sau, dacă produsul în cauză nu se găsește în stocul de intervenție la începutul anului fiscal, cel târziu în luna următoare celei a primei intrări a produsului în stoc.

Majorarea menționată la primul paragraf se calculează prin multiplicarea pragului de referință pentru produsul în cauză, menționat la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, cu limita de toleranță pentru produsul respectiv fixată în anexa IV la Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014.

2. Sumele standard stabilite pentru costul intrării și scoaterii din depozitare a tuturor produselor din stoc, cu excepția cărnii de vită și mânzat, se reduc cu următorii coeficienți, dacă respectivele cantități nu sunt mutate fizic.

Produs	Intrare în depozitare	Scoatere din depozitare
Cereale	36,50 %	22,80 %
Orez	17,50 %	20,30 %
Unt	25,90 %	22,20 %
Lapte praf degresat	21,00 %	35,10 %

3. Comisia poate reține sumele standard fixate anterior pentru un produs atunci când nu a existat sau nu va exista depozitare publică pentru anul fiscal în curs.

▼B

ANEXA IV

**ELEMENTE SPECIFICE CARE TREBUIE AVUTE ÎN VEDERE
PENTRU CHELTUIELILE ȘI VENITURILE LEGATE DE CARNEA DE
VITĂ ȘI MÂNZAT**

[articolul 3 alineatul (1) litera (c)]

În sensul anexei VI și al anexei VII punctul 2 literele (a) și (c), prețul de bază care trebuie utilizat pentru carnea de vită dezosată este prețul de referință, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, înmulțit cu un coeficient de 1,47.

ANEXA V

DEPRECIEREA PRODUSELOR AFLATE ÎN STOC

[articolul 3 alineatul (1) litera (e)]

1. Dacă, în cazul unui anumit produs, prețul estimat pentru vânzarea din stocurile publice de intervenție este mai mic decât prețul de achiziție, la momentul achiziției se aplică un procentaj de depreciere, numit „coeficientul k”. Acesta se stabilește pentru fiecare produs la începutul fiecărui an fiscal, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.
2. Procentajul de depreciere nu depășește diferența dintre prețul de achiziție și prețul de comercializare estimat pentru fiecare produs în cauză.
3. La momentul achiziției, Comisia poate limita deprecierea la o parte din procentajul calculat în conformitate cu punctul 2. Această parte nu poate fi mai mică de 70 % din deprecierea stabilită în conformitate cu punctul 1.

În astfel de cazuri, Comisia stabilește o a doua depreciere la sfârșitul fiecărui an fiscal, în conformitate cu metoda prevăzută la punctul 5.

4. În cazul depreciierilor menționate la al doilea paragraf de la punctul 3, Comisia stabilește sume globale de depreciere per produs și per stat membru înainte de începutul următorului an fiscal.

În acest scop, prețul estimat de vânzare a produselor aflate în stoc este comparat cu valoarea de report estimată per produs și per stat membru. Sumele globale de depreciere per produs și per stat membru în cauză se obțin prin înmulțirea diferențelor dintre valorile de report estimate și prețurile estimate de vânzare cu cantitățile în stoc estimate la sfârșitul anului fiscal.

5. Estimarea cantităților aflate în depozitare publică și valorile de report per produs și per stat membru se bazează pe o notificare a statelor membre trimisă Comisiei cel târziu la data de 7 septembrie a anului n+1, privind produsele aflate în stoc la data de 30 septembrie a anului respectiv, incluzând următoarele elemente:

- cantitățile achiziționate în perioada cuprinsă între data de 1 octombrie a anului n și data de 31 august a anului n+1;
- cantitățile aflate în stoc la data de 31 august a anului n + 1;
- valoarea în euro a produselor aflate în stoc la data de 31 august a anului n+1;
- cantitățile estimate în stoc la data de 30 septembrie a anului n+1;
- estimările cantităților achiziționate între datele de 1 și 30 septembrie ale anului n+1;
- valoarea estimată, în euro, a cantităților achiziționate între datele de 1 și 30 septembrie ale anului n+1.

6. Valorile în moneda națională, notificate de statele membre a căror monedă nu este moneda euro în vederea calculării deprecierei la sfârșitul unui an fiscal, sunt convertite în euro folosind cursurile de schimb aplicabile la momentul calculării sumelor globale ale deprecierei la sfârșitul anului fiscal respectiv.
7. Comisia notifică sumele globale ale deprecierei per produs fiecărui stat membru în cauză, pentru a le permite includerea acestor sume în ultima lor declarație lunară de cheltuieli către FEAGA din anul fiscal în cauză.

ANEXA VI

EVALUAREA CANTITĂȚILOR LIPSĂ

[articolul 4 alineatul (1) litera (a)]

Sub rezerva dispozițiilor specifice prevăzute în anexa IV, valoarea cantităților lipsă se calculează după cum urmează:

- (a) Dacă sunt depășite limitele de toleranță pentru depozitarea sau prelucrarea produselor, menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 sau dacă se constată lipsa unor cantități ca urmare a furtului sau din alte cauze identificabile, valoarea cantităților lipsă se calculează înmulțind aceste cantități cu pragul de referință, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în vigoare pentru fiecare produs la calitate standard în prima zi a anului fiscal în care sunt depășite limitele de toleranță sau în care se constată lipsa cantităților, majorat cu 5 %.
- (b) Dacă, în ziua constatării lipsei cantităților, prețul mediu de piață pentru calitatea standard în statul membru de depozitare depășește 105 % din pragul de referință de bază, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, contractanții rambursează agențiilor de intervenție prețul de piață înregistrat de statul membru, majorat cu 5 %.

Prețul mediu de piață este stabilit de statul membru pe baza informațiilor pe care le notifică periodic Comisiei.

Diferențele dintre sumele încasate prin aplicarea prețului pieței și sumele contabilizate la FEGA prin aplicarea pragului de referință, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, sunt creditate la FEGA la sfârșitul anului fiscal printre celelalte elemente de credit.

- (c) Dacă lipsa cantităților se constată în urma transferului sau a transportului produselor de la un loc de depozitare de intervenție sau de la un loc de depozitare, desemnat de agenția de plăți, la un alt loc și dacă nu s-a stabilit o valoare specifică în temeiul legislației relevante a Uniunii, valoarea respectivelor cantități lipsă se stabilește în conformitate cu litera (a).

*ANEXA VII***EVALUAREA PRODUSELOR DETERIORATE SAU DISTRUSE**

[articolul 4 alineatul (1) litera (b)]

1. Cu excepția cazurilor în care normele specifice ale Uniunii conțin dispoziții contrare, un produs este considerat deteriorat dacă nu mai îndeplinește condițiile de calitate aplicabile la momentul achiziționării.
2. Valoarea produselor deteriorate sau distruse se calculează în funcție de natura cauzei, după cum urmează:
 - (a) accidente, cu excepția cazului în care anexa IV prevede dispoziții contrare: valoarea produselor se calculează prin înmulțirea cantităților afectate cu pragul de referință de bază, astfel cum este prevăzut la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, în vigoare pentru calitatea standard în prima zi a anului fiscal în curs, redus cu 5 %;
 - (b) dezastru naturale: valoarea cantităților afectate se determină printr-un act de punere în aplicare al Comisiei care urmează a fi adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) al treilea paragraf;
 - (c) condiții neadecvate de conservare, în special din cauza neadaptării metodelor de depozitare: valoarea produsului este contabilizată în conformitate cu literele (a) și (b) din anexa VI;
 - (d) perioadă de depozitare prea îndelungată: valoarea contabilă a produsului se determină pe baza prețului de vânzare la momentul vânzării produsului, printr-un act de punere în aplicare al Comisiei care urmează a fi adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) al treilea paragraf.

Decizia privind vânzarea produsului se ia în conformitate cu legislația agricolă aplicabilă pentru produsul în cauză. Veniturile provenite din vânzări sunt înregistrate în contabilitate în luna scoaterii produsului din depozitare.

ANEXA VIII

NORME CONTABILE APLICABILE PRODUSELOR INTRATE ÎN DEPOZITARE, DAR A CĂROR PRELUARE A FOST REFUZATĂ

[articolul 4 alineatul (1) litera (c)]

1. Cu excepția cazurilor în care normele specifice ale Uniunii conțin dispoziții contrare, cheltuielile aferente intrării, scoaterii și depozitării și cheltuielile financiare deja contabilizate pentru fiecare dintre cantitățile refuzate sunt deduse și luate în calcul separat, după cum urmează:
 - (a) cheltuielile aferente intrării și scoaterii care trebuie deduse se calculează înmulțind cantitățile refuzate cu totalul sumelor standard respective valabile în luna ieșirii;
 - (b) cheltuielile de depozitare care trebuie deduse se calculează înmulțind cantitățile refuzate cu numărul de luni scurse între intrare și scoatere și cu suma standard valabilă pentru luna scoaterii;
 - (c) cheltuielile financiare care trebuie deduse se calculează înmulțind cantitățile refuzate cu numărul de luni scurse între intrare și scoatere, după deducerea numărului de luni corespunzătoare perioadei pentru plată aplicabile la momentul intrării, cu rata finanțării aplicabile în luna scoaterii împărțită la 12 și cu valoarea contabilă medie a stocurilor reportate la începutul anului fiscal sau cu valoarea contabilă medie a stocurilor din prima lună de declarare, în cazul în care nu există o valoare contabilă medie a stocurilor reportate.
2. Cheltuielile menționate la punctul 1 sunt înregistrate ca operațiune fizică în luna scoaterii din depozitare.